

лж-тж ти; нъ успокой ми съвѣсть-тж, какъ нѣма да ся породи нѣкаква причина Азъ не могъ искренно тя благослава, глѣдаещъ отечество-то въ жалость.» — Царь-тъ начинялъ да му доказва, какъ е необходимо, да стане той митрополитъ, нъ скоро го извадили отъ търпѣніе смѣли-ты възраженія на стареца, та му заповѣдалъ да млкне. Сичкы си помыслили тогава, че ще го изгони съ безчестіе, нъ съвсѣмъ противно-то излѣзло. По-първи-ти черковни пастыри, покорни на царскж-тж вољж, го убѣдили да приеме безусловно высокыя тоя санъ, кой-то означилъ туку-щомъ встѣпилъ въ митрополіж-тж съ истинно пастырскж-тж си рѣчь. Той говорилъ въ нежъ за длѣжности-ты на държавны-ты лица камъ-то правдж-тж и уважаваніе-то на заслугы-ты. Иванъ испървѣ му слушалъ гласа съ умиленіе, та мирно си прѣкаралъ първы-ты мѣсяци новыи святитель, и сичкы оплакванія ся смѣлчѣли. Нъ не было за дълго това, защо-то наскоро пакъ ся подновили убійства-та и наказанія-та съ напрѣжанж-тж си лютинж. Добри-ти велможи ся притекли камъ-то доблестныи свой пастыръ да ги тѣши и брани, и той ги тѣшилъ злочесты-ты съ имя-то на Отца Небеснаго, рѣшенъ да пожъртвува и живота си за спасеніе-то на свое-то паство.

И ето въ единъ Недѣленъ день, кога-то служялъ въ съборнж-тж черковж Успѣніе прѣс. Богородици, дошълъ тамъ и царь-тъ придруженъ отъ еднж тѣлж тѣлохранители. И той, и тѣ были облѣчени съ черны дрѣхы и высокы шлики, па ся приближилъ до митрополита, и чыкалъ да го благослови; нъ той ся заглѣдалъ въ образа на Спасителя, и ся направилъ, че ужъ го не види. Тогава бояри-ти му рѣкли: «Владыко Святый! Господарь-тъ е тука, благослови го!» Святитель-тъ си обърнулъ очи-ты тогава камъ него и отговорилъ: «подъ тоя видъ, въ това странно облѣкло не познавамъ нѣкой православенъ царъ; не го познавамъ такъвъ и въ царскы-ты му работы О Господарю! тука ся принасятъ Богу жертвы, а тамъ задъ олтаря ся пролива немилостиво невинна-та кръвъ на Христианы-ты. Нада ли ще ся е чуло и видѣло нѣйдѣ, отъ какъ е слънце загрѣяло на небе-то, благочестиви царіе тѣй ужасно да си смѣщавать свож-тж собстеннж държавж! И въ най-невѣрны-ты язычески царства има законъ, правдж и милосердіе камъ хора-та, въ Россіж само нѣма това! Имоть-тъ и животь-тъ на гражданы-ты е безъ отбранж. Вредомъ убійства, и се съ царско-то имя ся вършатъ! Ты си высокъ надъ прѣстола си, нъ помысли, че имамы надъ себе си и Всевышній сѣдиж. Какъ